

ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ

τις έχει κάνει ο φημισμένος Γάλλος ζωγράφος Γουστάβος Ντορέ, με τόση επιτυχία, ώστε όταν πρωτοπαίχτηκε ως δράμα ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ στο Παρίσι κ' οι θεατρίνοι είχαν κάνει τα πρόσωπά τους σύμφωνα με τις εικόνες, τόσο ένθουσιάστηκαν οι Παριζιάνοι, πού τη στιγμή πού μπήκε ο Ντορέ στο θέατρο σήκώθηκαν όλοι επάνω κι' άρχισαν να ζητωκραυγάζουν και να χειροκροτούν.

Τις εικόνες αυτές θάν τις θαυμάσουν κι οι φίλοι μας μέσα στις σελίδες του «Νουμά», από το έρχόμενο

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟ ΦΥΛΛΟ

ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΑΝΑΛΗΨΗ

Χαρισμένο του X. STRICH

Και μού είπαν πώς ήταν πιά καιρός να θάγω την τρέλλα μου.

Κι άνοιξα ένα θαδὸν και πλαιὸν τάφο, τόσο πού να μπορούσα να βάλω μέσα όλον τὸν κόσμο. Και μάζεψα τόποια λουλούδια τῆς παρθενιάς, και μάζεψα τὰ κόκκινα λουλούδια πού ἦτανε κόκκινα σὰν τὸ αἷμα και σὰν τὸν ἔρωτα, και μάζεψα και γαλάζια λουλούδια, πού ἔχον τὸ χρώμα τοῦρανοῦ και τὸ χρώμα τῶν ματιῶν τῆς, και πήρα τις βιολέτες τῆς σφοδρᾶς και τὰ κτρινολούλουδα τῆς ζήλειας, και ἔφτιαξα ἕνα στεφάνι μεγάλο σὰν τὸ γαλαξία.

Και σιάνηκα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸν τάφο κι' ἔτσι ἀρχίτηρι — ἐνῶ γύρω μου ἀκρομαζόντουσαν ἐπίσημα και σιωπηλὰ τὰ δέξαι και τὰ συντρόφια — κ' εἶπα: «Μακαρισμένος ὁ δρόμος πὸν πορεύεσαι σήμερα!...»

Μὴ ξάγρον, γένηξε, ὀλόδροσος, ἕνας τρελὸς μυρωμένος ἀέρας πὸν ἐρχότανε ἀπὸ τὸν παράδεισο, και ὅλοι οἱ καλεσμένοι ἀρχισαν νὰ στροφογυρίζουνε σὰν τις μπαλαρίνες, και γὰρ ἤμουνα, λέει, βασιλιάς, και τὸ στεφάνι μου εἶχε σκεπαστεῖ με μαργαριτάρια και διαμάντια. Και νά, ἡ Κόκκινη Κυρά, με ἔχει ἀγκαλιάσει και με ἔχει διπλωμένο στὸν κόκκινο μανδύα τῆς: κι' ἔτσι ἀγκαλιασμένοι φεύγουμε, χορεύοντας και στροφογυρίζοντας στὸν ἀέρα — ἐνῶ οἱ ἐπίσημοι καλεσμένοι, φωνάζουν και κουνοῦν με μανία τὰ κεφάλια τους και τρεπώνουνε τὰ χέρια τους πρὸς τὸν οὐρανὸ.

Ἀπὸ μακριὰ τοὺς φωνάζω ἀκούμα γι' ἀποχαιρετισμό:

«Ἔτσι τρελλός!...»

Κι' ἔσας ἀδέσφαι, δῶν τὰ σιήθια σφίγγει τὸ ἴδιο μου κό, σὰς φαίτω με τὸτα τὰ κόκκινα φύλλα, μαδημένα ἀπὸ τὸ λουλουδέρι μου στεφάνι και βιμμένα με τὸ αἷμα τῆς καρδιάς μου.

ΜΠΑΛΕΤΟ

Allegretto grazioso

Κόκκινη εἶν' ἡ ἀγάπη μου,
— Κόκκινη Κυρά! —
Κόκκινη σὰν ἥλιος
Και σὰν τὴ φωτιά!

Κόκκινη σὰν τὸ αἷμα
Και σὰν τὸ φιλί,
Σὰν τὴν παπαρούνα
Και σὰν τὸ κρασί!

Κόκκινη εἶν' ἡ ἀγάπη μου,
— Κόκκινη Κυρά! —
Κόκκινη ἡ χαρά!

***

«Πέρα ἀπὸ τὰ πέλαγα,
Πίσω ἀπ' τὰ βουνά,
Πάνω ἀπὸ τοὺς κάμπους,
Χῶρες και χωριά,
Τὰ φτερά μου ἀνοίγω
Και πετῶ μακριά».

***

Κόκκινη εἶν' ἡ ἀγάπη μου,
— Κόκκινη Κυρά! —
Και πετᾷ και φεύγει —
Μ' ἄλλωπὰ φτερά.

Πάνω ἀπὸ τὸν πόνο
Κι' ἀπὸ τὴν ἠρηγή,
Κι' ἀγκαλιάζει τῶσρα
Και φιλάει τὴ γῆ.

Κόκκινη εἶν' ἡ ἀγάπη μου,
— Κόκκινη Κυρά! —
Κόκκινη ἡ χαρά!

(Τέλος τῶν Κόκκινων Φύλλων).

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΓΑΛΛΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΑ

Φιάντισέμα τὰ χέρια σου παιχνιδίζουν σὰ οἰστῆρα,
ὦ τῶν μάγων χρυσόνειρων γαλιανή τραγουδίστρα,
Κι' ὅπως γέρνεις, τὰ τοῦραρα, πὸν φερεις σὶ κεφάλι,
λές, σὰν πέφτον, νάφτινουνε χρυσαφένιο ἀνθογυάλι.

Κι ἐγὼ σκλάβος ἀλίτρωτος, με μιὰν ἄρτα ἀντικρὺ σου,
στὴ ματιά σου ἀμεινί, πὸν ἔχει ὡς Παράδεισο,
παραδέξου σὸ ἄλλόκοιου τραγουδιῦ σου τὰ γέλια
και δὲ θλέπω τὰ δάχτυλα πὸς ματᾶνω σὰ τέλια.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ